

"Hij is nooit ter plaatse aangekomen!"

"Wat is er nou belangrijker voor een auteur dan schrijven? Ik moet wel eerlijk zijn: eenzaamheid is het grootste geluk dat een schrijver ten deel kan vallen. Het is bijna ondraaglijk. Sex is misschien een voorwaarde om geestelijk gezond te blijven, daar kun je zelf nog een oplossing voor zoeken als je geen partner kunt vinden, je hebt niet voor niets vijf vingers aan elke hand, de hand jive, van trekkenstein, of je roost een dildo er anaal in, hangt tepelklemmen aan je gevoelige uiteinden, gespt een cokring om, trekt dameslingerie aan, stopt siliconenvullingen in je bustehouder, scheert je hele lijf glad en gaat de baan op, een echte man zoeken, een wakkere spuitgast om het helse vuur in je te blussen, maar niet kunnen schrijven, dat is veel erger dan eenzaamheid of gebrek aan sex. Het is de hel. Sartre heeft ongelijk: de hel is niet de ander, de hel dat ben je zelf, met je kop onder lijn elf" grapt Frank met een morbide gevoel voor humor. Een oplossing voor zijn niet te benijden positie lijkt voorlopig nog niet voorhanden.

"Zelfmoord is de ultieme surrealistiese daad", filosofeert hij.

"Ik ken een Cubaanse surrealistiese schilder die op de boot stapte in Miami om naar Europa te gaan om het werk van Salvador Dali te bestuderen, zijn grote voorbeeld, daar was hij helemaal gek van, dat moest op een catastrophe uit lopen. Hij is nooit ter plaatse aangekomen. Hij was tot de ultieme slot conclusie gekomen dat hij helemaal geen talent had. Over boord gesprongen. Voor de zekerheid midden op de oceaan en midden in de nacht. Terug zwemmen was onmogelijk. Naar de haaien, letterlijk...deden maar meer beeldende kunstenaars dat, daar zijn er sowieso veel te veel van. Die mogelijkheid om overboord te springen heb ik ook overwogen, maar ik kan zwemmen. En waar moet ik overboord springen? Over de reling van de IJ pont? Een cruise kan ik echt niet betalen. Nee, ik moet het dichterbij huis zoeken. Zoals Francois Haver schmidt jezelf wurgen met het koord van de overgordijnen is toch ook niks. Ik heb wel alles in huis voor het geval dat, als de nood aan de man komt ...om heel zeker te zijn als ik helemaal niet meer kan schrijven, dan gooi ik een paar handen vol paarse, roze en lichtgroene tabletten mijn strot in en spoel die weg met een paar liter cognac en whiskey. Nee, niet on the rocks. Je moet het jezelf niet te gemakkelijk maken. Op genieten staat de doodstraf in mijn optiek. Puur. Zoals ik ook ben. Als ik niet meer kan schrijven, ja, dan... Nu niet, nooit meer, dan heeft het leven geen enkele zin meer, dan heeft niets meer zin. Als ik dat eenmaal zeker weet, dan neem ik wraak op het leven, gaat de deur op slot en het licht voor goed uit. Vrienden heb ik niet, dus ik hoef niemand te waarschuwen, dat maakt het allemaal gemakkelijker. Ik blaas mijn eigen lampje uit. Ik heb zo de veilige zekerheid dat ik zonder een centje pijn aan mijn einde kom. In alle eenzaamheid. Ik val niemand lastig met de oplossing van mijn sores. Een luxepositie. De deur gaat de volgende keer wel op het nachtslot. Mijn leven ook. Ik geloof nergens in. Ik bel vantevoren het duurste nul zes nummer uit de krant, dat is geloof ik "Knechtjesspijn en Meesteressegenot" en leg de hoorn er naast. De kosten kunnen dan flink oplopen. Voor de nabestaanden, laten die maar fijn gaan dokken. Niemand zal van mijn dood beter worden, zelfs niet het Leger Des Heils of een nul zes lijn. En ik doe het natuurlijk voor de elfde van de maand, dat scheelt me weer een maand huur extra. De gaskraan zet ik eerst even wijd open en ik steek een gewijde kaars aan in de huiskamer. Succes verzekerd. Vuurwerk. Met een beetje geluk vliegt het hele flatblok de lucht in. Dan kom ik toch nog in de krant. Als ik ga, dan gaan de burens met me mee. Ik ben een literaire terrorist. Zo ga ik de geschiedenis in. Als een literaire van Speyk!

Ik heb nu negen maanden lang alleen maar suf gelul op papier kunnen krijgen. Absolute bull shit. Onzin. Mijn uitgever dreigde met een proces als ik mijn manuscript niet voor de contractueel afgesproken datum inlever. Ook dat nog. De zoveelste door anderen opgeworpen blokkade.

(wordt vervolgd)

